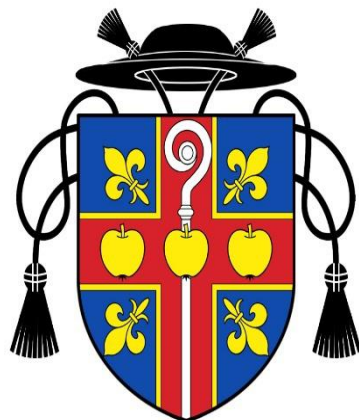

Farní list 133

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Proč nerozeznáte, co je správné?“
(Lk 12,57)*

Poděkování za úrodu

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Listopad 2021:

- ***Všeobecný úmysl:*** *Modleme se, aby ti, kdo trpí depresemi a syndromem vyhoření, našli u všech podporu, jež jim svítí na cestu do života.*
- ***Národní úmysl:*** *Děkujeme za vyzdobené hřbitovy a prosíme za všechny, kteří v těchto dnech myslí na své blízké zemřelé, aby je světlo svící přiblížilo ke Kristu, který přemohl smrt.*
- ***Farní úmysl:*** *Za naše farníky, kteří za poslední rok zemřeli, a za pozůstalé.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

úvodník tohoto čísla bude delší. Nejprve ze smutnějšího konce. Dnes, kdy začínám psát tento úvodník, je v kalendáři 23. října. Před rokem jsem psal, že náš národ už jako celek jasně propadnul v „matematické představitosti“, pokoře a ohleduplnosti. Po roce se mi zdá, že se moc nezměnilo. Snad jen se ještě zvětšila naše únava a s ní spojená nechuť omezit svoje pohodlí kvůli zdraví druhých. I když kdo ví, možná za tím stojí jen asi dost rozšířená zkreslená představa, že když se někdo nechal očkovat nebo nedávno prodělal covid, tak nyní vůbec nemůže onemocnět a vůbec nemůže nakazit druhé.

Podle statistik z USA očkování asi pětinasobně snižuje riziko, že člověk koronavirem onemocní. Očkování dokonce ještě mnohem

více snižuje riziko hospitalizace a úmrtí. To je na jednu stranu skvělá zpráva, na druhou stranu ale také varování, abychom si nepočínali tak, jako bychom touto nemocí po očkování nemohli onemocnět vůbec a jako bychom vůbec nemohli nakazit druhé.

Poslední čísla ze dnů okolo 20. října jsou extrémně nepříznivá – podzimní vlna koronaviru u nás nabývá na síle s nebývalou prudkostí. Proto bych touto cestou rád poprosil všechny, abychom přehnaně nespolehali na to, že jsme očkovaní, nemoc jsme nedávno prodělali nebo že budeme mít štěstí jako vloni, a abychom se v pokoji a s rozumem snažili dodržovat protiepidemická opatření.

Synoda o synodalitě

Teď něco radostnějšího. Synoda o synodalitě. Hodně se o ní teď píše, ale co to vlastně ta synoda a synodalita jsou, „kde spí a co žerou“?

Troška etymologie a definic

Slovo synoda pochází z řeckého slova „*synhodos*“. To zase sestává ze dvou částí, a sice „*syn*“ což česky znamená „spolu“ nebo „s“ a „*hodos*“, což znamená „cesta“. Jde tedy o společnou cestu, nebo chcete-li poradu či konzultaci.

Pod slovem synodalita rozumíme určitý *způsob soužití Božího lidu*. Jedná se o způsob, přítomný v církvi už od jejích počátků. V tomto způsobu soužití se představený nerozhoduje v důležitějších věcech bez toho, že by se zajímal o názor lidí, kterých se to týká. Tento způsob soužití můžeme charakterizovat třemi slovy: „společenství, spoluúčast, poslání“.

Líbí se mi definice profesora Novotného, podle níž pod pojmem synodalita rozumíme „především *normální každodenní vztahy*, nakolik mají kvalitu *společenství* a *spoluúčasti* na jediném *poslání*, které církvi svěřil Zmrtvýchvstalý (Ježíš)“.

Prvky synodality

V naší farnosti můžeme jako viditelný, institucionalizovaný prvek synodality zažívat především pastorační radu a ekonomickou radu. Když mi například někdo (kdo není v pastorační radě) dá tip, abych do farní knihovny koupil nějakou knihu, a já ji tam koupím, tak je to také synodalita, byť neformální. Z toho vidíme, že nějak synodalitu už

prožíváme. Nyní bychom pod vedením Ducha svatého chtěli hovořit o tom, jak bychom synodalitu mohli prožívat lépe.

Celou řadu poradních orgánů pak má biskup, biskupská konference a pochopitelně také papež.

Troška historie

Míra synodality v církvi se ovšem v průběhu doby v různých místech v důsledku různých okolností výrazně měnila. Například když v důsledku vpádu barbarských kmenů a vyvrácení římské říše došlo ve velké části Evropy k dramatickému poklesu gramotnosti a vzdělanosti vůbec, tak se stalo na dlouhá staletí téměř pravidlem, že jediným člověkem přítomným na mši svaté, který uměl číst a psát, byl kněz. V takové kulturní situaci bylo pochopitelně nemožné, aby se z negramotného lidu vybíral čtenář, který by při mši svaté četl čtení nebo přímluvy (což se projevilo ve změnách formy mše svaté oproti starověku) anebo člen nějakého poradního orgánu faráře (což se projevilo snížením míry synodality takřka na nulu).

Stejně tak například komunistický režim v naší zemi trestal laiky za to, když se snažili pomáhat faráři. I to se, myslím, prakticky projevilo v nižší míře synodality, než jaká by jinak byla možná.

Časové rozvržení synody

Synodu slavnostně zahájil papež František 9. října 2021 a 17. října téhož roku započala diecézní fáze synody, do které je přizván Boží lid všech stavů. V této fázi se mohou vyjádřit v přiměřeném rozsahu dokonce i nepokřtění, pokud o to budou stát. Diecézní fáze ve farnostech naší diecéze bude probíhat do konce ledna 2022, pak se předají výsledky diecézi. Za diecézi pak bude zpracována syntéza, která by měla být představena veřejnosti. Syntéza se dále postoupí do dalších stupňů projednávání. Vyvrcholením celého procesu má být vlastní biskupská synoda v Římě v říjnu 2023. V jiném slova smyslu se (snad) stane vyvrcholením to, že se spolu budeme otevřeněji bavit o fungování církve.

Cíl synody

Cílem synody není nějaké demokratické hlasování. Hlavním cílem pak není ani vytváření nějakých nových dokumentů. Jde tu především o to, abychom se jeden druhému více *učili naslouchat*. A za sebe bych přidal komentář, že dvojnásob to učení se naslouchat platí pro představené (faráře, biskupy, opaty ad).

Trošku odbočím. Vzpomínám si na dobu, kdy jsem končil studia teologie a formaci v kněžském semináři. Řečkovický farář Jan Kotík mi tehdy opakovaně kladl na srdce něco ve smyslu: „A až se staneš farářem, tak první rok nesmíš nic měnit. Ani si nesmíš sám zatlouct hřebík na faře. Nejdřív musíš porozumět farníkům a teprve pak můžeš něco měnit.“ Podobně se vyjadřovali i představení semináře. S tím zatlučením hřebíku je to snad trochu přehnané, ale vyjadřuje to úctu, jakou by měl mít farář k farníkům a k tomu, že pro ně vůbec nemusí být lehké zvyknout si na nového faráře. Není to sice přesně to samé, co se nyní řeší v synodě, ale vyjadřuje to názorně potřebu *citlivého naslouchání* druhým.

Vraťme se zpět k synodě. Jak se píše v přípravném dokumentu, je cílem synody *„dát vzkličít snům, probudit proroctví a vize, přinést nové naděje, rozhojnit důvěru, obvázat rány, navázat vztahy, dát zazářit nadějnému úsvitu, učit se jedni od druhých a vytvořit pozitivní náhled, který bude osvěcovat mysl, zahřívát srdce a rukám navrátí sílu.“* Zní to moc pěkně, a tak se za mne prosím modlete, aby mi zazářil nadějný úsvit i z těch třiašedesáti stran materiálů, které jsem jako farář (zatím) z našeho biskupství dostal, abych si je k synodě nastudoval.

Základní otázka

Základní otázka, která řídí tuto konzultaci s Božím lidem, zní takto: *„Synodální církev při hlásání evangelia „putuje společně“. Jak se toto „společné putování“ aktuálně realizuje ve vaší místní církvi? K jakým krokům nás vybízí Duch Svatý, aby toto společné putování bylo intenzivnější, abychom rostli v našem společném kráčení?“*

Možná vám tato otázka přijde odtažitá, ale zdá se mi, že naše věrohodnost a úspěšnost při tak základní činnosti církve, jakou je hlásání evangelia, závisí mimo jiné na tom, nakolik jsme schopni tvořit společenství, nakolik jsme schopni kráčet společně stejnou cestou.

Kráčíme skutečně společně? Hledáme skutečně společně Boží vůli? Profesor Vojtěch Novotný z Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy při hledání odpovědi na tyto otázky připomíná drsná slova svatého apoštola Jakuba, který ve svém listě napomíná adresáty právě pro jejich řevnivost, nevráživost, sobeckost, falšování pravdy, vzájemné boje, kdejakou špatnost atd. Z toho vidíme, že už v apoštolské době se církev potýkala s hříchy, které společné putování notně ztrpčovaly. Konání synody tedy především vybízí jednoho každého z nás, abychom se obrátili, abychom prohloubili svůj vztah ke Kristu i k druhým lidem. Kéž nám v tom Duch svatý pomáhá a kéž se jím necháme vést.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ Svaté přijímání doporučujeme v tomto období přijímat na ruku.
- ⇒ Prodej knih na posvícení byl (z iniciativy pana knihkupce Nováka) namísto předvánočního.
- ⇒ Listopadový Den Bible letos už nebude, neboť ho od roku 2021 nahradila Neděle Božího slova o 3. neděli v mezidobí (což bývá během druhé poloviny ledna)

Listopad:

- ⇒ 1. 11. (pondělí) – Slavnost Všech svatých
- ⇒ 2. 11. (úterý) – Památka všech věrných zemřelých; všechny tři mše sv. budou tentokrát ve farním kostele
- ⇒ 1. 11. odpoledne a 2. 11. celý den – možnost získat plnomocné odpustky (svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Sv. otce, při návštěvě kostela Otčenáš a vyznání víry)
- ⇒ 1. 11.-8. 11. možnost získat plnomocné odpustky (svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Sv. otce, při návštěvě hřbitova modlitba za zemřelé)
- ⇒ Plnomocné odpustky při výše uvedených příležitostech lze získat pouze jednou za den a jsou přivlastnitelné pouze duším v očistci.
- ⇒ 4. 11. (1. čtvrtek) – od 17:00 adorace za nová kněžská a řeholní povolání

- ⇒ 5. 11. (1. pátek) – dopoledne pastorační nemocných v Nížkově; od 17 hodin tichá adorace a příležitost ke svátosti smíření; od 18:30 setkání pastorační rady k synodě o synodalitě
 - ⇒ 5. 11. (pátek) od 15:30 společenství dětí na faře
 - ⇒ 11. 11. (2. čtvrtek) – dopoledne pastorační nemocných v Bukové
 - ⇒ 12. 11. (2. pátek) – dopoledne pastorační nemocných v Sirákově a Poděšíně; od 18:30 pravidelné předadventní setkání pastorační a ekonomické rady farnosti
 - ⇒ 13. 11. (2. sobota) – od 15 hod na faře misijní klubko
 - ⇒ 20. 11. (sobota) – ?Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové?
 - ⇒ 21.11. (neděle, slavnost Ježíše Krista Krále) – sbírka na pojištění kostelů a dalších církevních budov
 - ⇒ 26. 11. (pátek) od 15:30 společenství dětí na faře
 - ⇒ 27. 11. (sobota) – ?adventní duchovní obnova?
 - ⇒ 28. 11. (1. neděle adventní) – žehnání adventních věnců; ?15:00 adventní koncert Tria Consonanza?
- U některých akcí je otazník kvůli tomu, zda jejich konání umožní epidemiologická situace.
 - Zvažujeme také setkání s projektanty oprav krovu nad touto opravou a dalšími opravami, konalo by se nejdříve ve druhé polovině listopadu

➤ **Stručný výhled do prosince**

- ⇒ Dá-li Pán, tak by nás do Vánoc čekala ještě výstava betlémů, sv. Mikuláš v kostele a předvánoční zpovídání.

❖ **Úklid fary:** 13. 11. Vlčková Anna

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... DOVOL MI DÁT TI PRAVÉ PŘÁTELSTVÍ

Chci, abys nehledala jen tak ledajakou, ale skutečnou přítelkyni. Najdi si někoho, kdo v Tobě podpoří to nejlepší, co v Tobě je –

přítelkyni, která je darem ode mě. Má láska, vybudovat pevné základy ryzího přátelství nějakou dobu trvá, a proto si vyber moudře. Prvním důležitým předpokladem pevného vztahu je otevřenost... schopnost vidět jeden druhému do srdce – vidět vzájemně své silné i slabé stránky.

Dalším předpokladem je pravda. Já jsem Tvá cesta, pravda i život. Když si budete navzájem říkat pravdu a budete se povzbudivými slovy posilovat, bude Ti odměnou skutečné přátelství. A konečně, vaše přátelství potřebuje být zpečetěno láskou, opásáno důvěrou a obklopeno modlitbou. Pamatuj, má Princezno, že se musíš stát takovou přítelkyní, po jaké sama toužíš.

S láskou

Tvůj Král a pravý Přítel

*Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně
S. R. Shepherd*

Okénko (nejen) pro mládež

Každý den jeden malý krůček

Všichni známe pohlazení tatínka a maminky, když uklidňují dítě. Bůh říká: „Neboj se. Jsem tady. Miluji tvou nepatrnost, zamiloval jsem se do tvé maličkosti.“ A také: „Neboj se svých hříčků. Mám tě rád. Jsem tady, abych ti odpustil.“

Pán chce na sebe vzít naše slabosti, hříchy, naši únavu. Kolikrát nám to Ježíš dal pocítit: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který tě drží za ruku a říká ti: Nestrachuj se, já ti pomohu“ (Iz 41,13). Dám ti sílu. Dej mi všechno, a já ti odpustím, daruji ti pokoj.

On říká: Buď klidný. Udělals hloupost, ale neboj se. Já ti odpustím.

Jsme maličcí, ale On nám dal všechno. Chce od nás jen naši ubohost, naše malosti a hříchy, aby nás objal a pohladil.

(365 dní s papežem Františkem)

Okénko (nejen) pro seniory

Obrácení

Jednou ráno vstanu, vyjdu z domu. V chodníku je díra, já ji nevidím a spadnu do ní.

Druhý den vyjdu z domu, zapomenu, že je v chodníku díra a spadnu do ní zas.

Třetí den vyjdu z domu, snažím se myslet na to, že je v chodníku díra, ale zapomenu zas a spadnu do ní.

Čtvrtý den vyjdu z domu, snažím se myslet na to, že je v chodníku díra, vzpomenu si na ni, ale díru stejně neuvidím a spadnu do ní.

Pátý den vyjdu z domu, vzpomenu si, že musím dávat pozor na díru v chodníku, dívám se při chůzi na zem, ale i když díru vidím, stejně do ní spadnu.

Šestý den vyjdu z domu, vzpomenu si na díru v chodníku, hledám ji pohledem, vidím ji, pokusím se jí přeskochit, ale spadnu do ní.

Sedmý den vyjdu z domu, vidím díru, rozběhnu se, skočím, doskočím na špičky, ale to nestačí, stejně se svezu zpátky.

Osmý den vyjdu z domu, vidím díru, rozběhnu se, skočím, přistanu na druhé straně! Jsem na sebe tak pyšný, že si poskočím...a jak si poskočím, spadnu znovu do té díry.

Devátý den vyjdu z domu, vidím díru, rozběhnu se, přeskochím ji a pokračuji v cestě.

Desátý den, teprve dnes mi došlo, že je mnohem pohodlnější a bezpečnější přejít na druhý chodník.

Cesta života je posetá děrami: to jsou zvyky, malé i velké, neřesti, obtížné, a přece pořád stejné nedostatky. Rodinné hádky jsou dokola o tom samém, lidé se zpovídají ze stále stejných hříchů, dopouštějí se stále stejných chyb. Obrátit se, znamená přejít na druhý chodník.

Z knihy Hostina pro duši Bruna Ferrero vybrala Jana Vosmeková

Svatý Leo Veliký

Kdy žil: okolo 400-461

Liturgický svátek: 10. 11.

Stupeň slavení: památka

Patron: patron hudebníků, zpěváků, varhaníků, patron Říma

Lev I. byl 45. papežem římskokatolické církve, byl obráncem pravé víry vůči bludným učením, která se v jeho době rozmáhala. Zasloužil se o ochranu římských obyvatel při nájezdech Hunů a Vandalů. Je pokládán za významného církevního učitele.

Narodil se okolo roku 400 v Římě nebo v oblasti Toskánska. V mládí se stal římským arcijáhnem. Jako arcijáhen byl papežův pomocník v řešení otázek šířících se bludů a stal se smířitelem galských vojevůdců, jejichž spor ohrožoval bezpečnost říše.

V roce 440, po smrti papeže Sixta III. byl jednomyslně zvolen papežem. Ve svém úřadu usiloval o oproštění katolické víry od nesprávných učení a jednotu církve. Jedním z hojně rozšířených bludů bylo například učení Eutychovo, které neuznávalo vedle Božské podstaty Ježíše Krista také jeho lidskou přirozenost. Papež Lev byl horlivým zastáncem víry, že se v Božím synu tyto podstaty slučují.

Kromě svého působení v církvi byl Lev také respektovanou osobností, co se týče politických událostí své doby. Když se chystal vůdce Hunů Attila (řečený „Bič boží“) napadnout Řím, vyšel s ním Lev jednat. Na jeho žádost Attila přijal podmínky míru a odtáhl od Říma. O tři roky později se pokusil o vyjednávání s Geiserichem, vůdcem znepráteleného germánského kmene Vandalů. Nepodařilo se mu Geisericha od obsazení Říma odradit, ale na jeho přímlyvu bylo ušetřeno římské obyvatelstvo.

Že byl sv. Lev skutečně důležitou osobností církevních dějin dokládá i skutečnost, že se mu jako prvnímu z papežů dostalo přídomku Veliký.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v listopadu 2021

Pondělí 1. listopadu Slavnost Všech svatých	17:30 Za rodiče Laštovičkovy zemřelé děti, zetě, 2 snachy a duše v očistci
Úterý 2. listopadu Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	7:30 Za Miladu Valentovu a duše v očistci 12:00 17:30 Za Stanislava Horkého, manžela, rodiče, Václava Musila, sourozence, rodiče a celou přízeň
Středa 3. listopadu	17:30 Za rodiče Filipovy, zemřelé syny, zetě a snachu
Čtvrtek 4. listopadu Památka sv. Karla Boromejského	17:30 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 5. listopadu	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 6. listopadu	7:30 Za rodinu Kohoutovu, Synkovu a Polreichovu
Neděle 7. listopadu 32. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou živou i zemřelou přízeň 10:00 (Sirákov) Za rodiče Prokešovy a celý rod, za rodinu Zikmundovu a Celbovu a duše v očistci
Pondělí 8. listopadu	17:30 Za Josefa Eliáše, rodiče, dvě sestry, švagra Josefa a rodiče Kašpárkovy
Úterý 9. listopadu Svátek posvěcení lateránské baziliky	17:30 Za Františka Toufara, rodiče, rodiče Kolouchovy, Jiřího Hudce a celou živou i zemřelou přízeň
Středa 10. listopadu Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	17:30 Za Matěje Frömla, 2 manželky, děti a celou živou i zemřelou přízeň

Čtvrtek 11. listopadu Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	17:30 Za Růženu a Jana Vlčkovy, syna, zetě a celý rod Drejšků a Vlčků
Pátek 12. listopadu Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka	17:30 Za Marii a Vladimíra Špinarovy, syna, snachu a jejich rodiče
Sobota 13. listopadu Památka sv. Anežky České, panny	7:30 Za Vojtěcha Baumruka, Františka Čejku a za živé i zemřelé těchto rodin a duše v očistci
Neděle 14. listopadu 33. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Karla Bratršovského, manželku, syna Miloslava a rodinu Němcovu 10:00 (Sirákov) Za rod Slámů, Jarošů, Jelínků a duše v očistci
Pondělí 15. listopadu	17:30 Za rodiče Eliášovy, jejich děti, zetě Josefa, Drahouše Kašpárka a duše v očistci
Úterý 16. listopadu	17:30 Na poděkování za dar svobody
Středa 17. listopadu Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice	17:30 Za živou a zemřelou rodinu Sochorovu, Špačkovu a Poulovu
Čtvrtek 18. listopadu	17:30 Za Františka Březinu, 3 sourozence, rodiče, rodiče Landovy a celou přízeň
Pátek 19. listopadu	17:30 Za Josefa a Marii Pátkovy, za celý rod Pátků a Laštovičků
Sobota 20. listopadu	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Neděle 21. listopadu Slavnost Ježíše Krista Krále	7:00 Za farnost 8:30 Za rodinu Lemperovu a Plevovu 10:00 (Sirákov) Za Lubomíra Černého, rodiče Františka a Marii Růžičkovy a duše v očistci
Pondělí 22. listopadu Památka sv. Cecílie, panny a mučednice	17:30 Za rodiče Havlíčkovy, za rodiče Brabcovy a za živé a zemřelé těchto rodin

Úterý 23. listopadu	17:30 Za Oldřicha Kašpárka, za Jiřího Kašpárka a za živé i zemřelé z těchto rodin a na poděkování
Středa 24. listopadu Památka sv. Ondřeje Dung Laca, kněze a druhů, mučedníků	17:30 Za Josefa a Boženu Kubovy, jejich syna, dceru, zetě a snachu a za Karla Kubu
Čtvrtek 25. listopadu	17:30 Za Františka a Miladu Dočekalovy, syna Františka, rodiče Prchalovy a celý rod Havlíčků
Pátek 26. listopadu	17:30 Za Jana Mokrého, rodiče, sourozence a celou živou i zemřelou přízeň
Sobota 27. listopadu	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Neděle 28. listopadu 1. neděle adventní	7:00 Za farnost 8:30 Za Marii Flesarovou, manžela, celý rod Flesarů a Olivů a za všechny duše v očistci 10:00 (Sirákov) Za Miroslava Peřinu, jeho rodiče, Blanku Peřinovu, rodinu Růžičkovu a duše v očistci
Pondělí 29. listopadu	17:30 Za Oldřicha a Luboše Danielovy, rodiny Danielovy, Štikarovu a Novotných
Úterý 30. listopadu Svátek sv. Ondřeje, apoštola	17:30 Za rodinu Havlíčkovu, Pejchalovu a za dar zdraví a Boží požehnání

Změny vyhrazeny

Chvála nejvyššího Boha

Ty jsi svatý, Pane, Ty jsi Bůh, jenž dělá zázraky.
 Ty jsi silný. Ty jsi veliký. Ty jsi nejvyšší.
 Tys všemocný Král. Ty jsi svatý Otec, Král nebes i země.
 Ty jsi troj a jediný, Pán a Bůh všech bohů.
 Ty jsi dobro, veškeré dobro, vrcholné dobro.

Pán a Bůh, živý a skutečný.
 Tys láska i milost. Ty jsi moudrost.
 Tys pokora. Ty jsi trpělivost.
 Tys krása. Ty jsi jistota. Ty jsi mír.
 Tys radost a veselí. Ty jsi naše naděje.
 Ty jsi spravedlnost. Ty jsi střídmost.
 Ty jsi všechno naše bohatství.
 Tys laskavost. Ty jsi mírnost. Ty jsi ochránce.
 Ty jsi náš strážce i obhájce.
 Ty jsi síla. Ty jsi útočiště.
 Tys naše naděje. Ty jsi naše milosrdenství. Tys vlídnost.
 Ty jsi náš věčný život, veliký a podivuhodný Pán,
 všemohoucí Bůh, milosrdný Spasitel.

Zdroj: Františkánské prameny

Pro zasmání

Farář se při hodině náboženství ptá dětí: "Kdo chce jít do nebe?"
 Všechny děti zvednou ruku až na Pepíčka. "A ty Pepíčku, opravdu nechceš jít do nebe?" "Ale chci! Jenže maminka mi řekla, že jestli nepůjdu hned z náboženství domů, tak to schytám!"

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

Tabulka lektorů v listopadu 2021

PO	1			Jindrová V.		
ÚT	2			Bártová J.		
ST	3			Laštovičková M.		
ČT	4			Chromá H.		
PÁ	5					
SO	6					
NE	7	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Stražilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	8			Jindrová V.		

ÚT	9			Bártová J.		
ST	10			Holcmanová Z.		
ČT	11			Chromá H.		
PÁ	12					
SO	13					
NE	14	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	15			Jindrová V.		
ÚT	16			Bártová J.		
ST	17			Holcmanová Z.		
ČT	18			Chromá H.		
PÁ	19					
SO	20					
NE	21	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	22			Jindrová V.		
ÚT	23			Bártová J.		
ST	24			Laštovičková M.		
ČT	25			Chromá H.		
PÁ	26					
SO	27					
NE	28	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení		Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy		Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	29			Jindrová V.		
ÚT	30			Bártová J.		

Zdena Holcmanová

Co bych měl/a dělat se svým životem?

Každý člověk na světě musí na tuto otázku najít odpověď. Možná odpověď stále ještě neznáš. Nebo máš možná pocit, že (stále) ještě nedělalš to, co bys dělat měl/a. Odpověď na otázku, co máš dělat, je vlastně docela jednoduchá: máš být šťastný/á! To se však snadno řekne, ale hůř udělá. Můžeš si být jistý/á, že Bůh má plán pro každého člověka včetně tebe. Jeho vůlí pro tvůj život je, abys byl/a hluboce šťastný/á.

BŮH CHCE, ABYS BYL/A ŠŤASTNÝ/Á

Přibližně přeloženo ti Bůh v Bibli říká: „*Moje dítě, já ti rozumím a dokonale tě znám. Víím, kdy sedíš a kdy vstáváš. Znáím každou tvoji myšlenku. Víím o všem, co děláš*“ (ŽL 139,1-3). „*Stvořil jsem tě ke svému vlastnímu obrazu*“ (srov. GN 1,27). „*Tvořil jsem tě v lůně tvé matky*“ (Žl 139,13). „*Všechny vlasy na tvé hlavě jsou sečteny*“ (MT 10,30). „*Znáím stezku tvého života a budeš blahoslavený/á, půjdeš-li po mojí cestě*“ (Žl 139,16; JAK 1,25). „*Jsi moje dítě a já jsem Otec, který tě miluje*“ (1 JAN 3,1-2). „*Vždycky jsem tě miloval a moje láska bude stále s tebou*“ (Iz 31,3). Někdy zaslechneme, jak někdo o své nové skvělé práci říká: „*Našel jsem své povolání.*“ Tento člověk má většinou na mysli to, že našel práci, která odpovídá jeho nadání a zkušenostem. Naše štěstí souvisí s vykonáváním činností, které odpovídají našim schopnostem. Když děláme danou věc dobře, často říkáme, že ji děláme hrozně rádi. Naše štěstí má proto něco společného s láskou. Většina z nás už zažila, že naše největší štěstí nepochází jenom z toho, že děláme to, co máme rádi, ale že to děláme pro někoho, koho máme rádi. Ježíš se jednou Petra třikrát zeptal: „*Miluješ mě?*“ A Petr mu na to odpověděl: „*Ty víš, že tě miluji*“ (JAN 21,15-17). Stejně se ptá Bůh i nás, jestli ho milujeme. Můžeme se spolu s papežem Františkem ptát: „*Co jsem pro Krista udělal? Co pro Krista dělám? Co mám pro Krista udělat?*“.

MILOVAT SÁM SEBE

Jak však můžeš milovat Boha, když máš problém uvěřit, že tě druzí mají opravdu rádi? Nebo když nejsi schopný/á milovat sebe sama/samu? Jsou to dobré otázky, na které musí každý najít odpověď. Pro začátek si můžeš být jistý/á, že Bůh tě miluje takového/ takovou, jaký/á jsi. Lidé si nás často váží kvůli tomu, co děláme nebo co vlastníme. Ale pro Boha nemusíš dělat nic, aby tě miloval: on tě miluje skutečně přesně takového/takovou, jaký/á jsi, s tvým nedokonalým zevnějškem a charakterem, s tvými talenty i nedostatky. Bůh tě zná lépe, než ty znáš sám/sama sebe, a ví, jaký/á jsi. On tě utvořil! (GN 1,27).

CO TEĎ?

„Dobře,“ říkáš si, „Bůh mě miluje kvůli tomu, kým jsem. Ale nemůžu celý den jen tak sedět a nic nedělat!“ Máš pravdu. Proto tím dalším krokem bude kráčet s Bohem a hledat svou životní cestu. Může to být těžké, protože během tohoto hledání musíš zvládnout ve svém každodenním životě spoustu dalších věcí. Objevit, co ti přinese skutečné štěstí, však za tu námahu stojí, protože to změní celý tvůj život k lepšímu.

K tomu, abys našel/našla odpověď na otázku, k čemu jsi povoláný/á, je důležité nejprve zapracovat na svém vztahu s Bohem. Odpověď můžeš najít pouze s ním. Skrze modlitbu, skrze hlubší poznávání sebe sama a své víry a skrze péči o druhé se můžeš naučit lépe naslouchat Bohu.

JAK MŮŽU BÝT SVOBODNÝ/Á, KDYŽ UŽ MÁ BŮH PRO MĚ SVÉ PLÁNY?

Bůh tě stvořil, protože tě miluje! Touží po tom, aby ses svobodně rozhodl/a vracet mu lásku tak, že budeš ve svém životě hledat jeho vůli. Bůh měl pro tebe plán ještě předtím, než ses narodil/a. Máš však úplnou svobodu; můžeš se rozhodnout, že plán, který má pro tebe Bůh,

odmítneš, a půjdeš svou vlastní cestou. Měl/a bys však vědět, že bez Boha nemůžeš být skutečně šťastný/á.

Důvěřuj Bohu, že tě miluje a chce, abys byl/a šťastný/á, a pak se o tuto lásku děl s druhými. Ostatní přijde samo.

*Převzato z knihy Tweetuj s Bohem,
upraveno, Marie Bruknerová*

Duchovní správci naší farnosti

15. Zdeněk Kubeš

- narozen 1964 v Poličce
- farář v Příbyslavi, který dostal na starosti také nízkovskou farnost
- většinou zde působil prostřednictvím kaplana Pavla Sandtnera
- nyní je farářem v Náchodě
- administrátor excurrendo v letech 2008-2009

Co nám ho v kostele může připomínat:

- ambon, křesla a koberec v presbytáři

(Jaroslav Jelínek)

Přírůstky ve farní knihovně

C. S. Lewis: Svědectví o zármutku

Útlá knížečka (necelých 60 stran textu), v níž se známý anglický spisovatel vyrovnává se smrtí manželky. Popisuje zde své truchlení a jeho proměny. Během truchlení před ním znovu vyvstávají ve své trýznivé a bolestné podobě otázky, o kterých se domníval, že je má uspokojivě zodpovězeny. Má utrpení nějaký smysl? Jaká je jeho úloha v našem životě?

Tato autorova osobní zkušenost byla ztvárněna ve filmu *Krajina stínů*, který se stal nejlepším britským filmem roku 1993.

Milan Werl: Křesťanství a homeopatie

Tato menší publikace je knižně vydanou diplomovou prací. Tomu odpovídá její věcný, odborný styl. Nedočkáte se v ní proto sice obrázků, ale zato věcných a srozumitelných argumentů. Autor jasně dokládá, proč jsou tvrzení výrobců homeopatie o mechanismu jejího účinku vědecky nevěrohodná a neslučitelná s vědeckými poznatky chemie a fyziky.

V homeopatických „lécích“ totiž běžně není ani jedna molekula účinné látky. Výrobci a propagátoři homeopatie tvrdí, že si voda „pamatuje“ ve své struktuře předchozí přítomnost jiné molekuly řádově roky potom, co tato molekula zmizela. To ovšem vyvrátily vědecké poznatky, podle nichž tato „paměť“ trvá jen řádově nanosekundy (tj. miliardtiny sekundy). Po takovém našem smysly nepostřehnutelně krátkém okamžiku už ve vodě (ani třeba v alkoholu či v jiné látce) nezůstává žádná stopa po zmizelých molekulách jiné látky.

Co ale bezpečně prokázala svědectví (a dodám, že někdy i tvrzení samotných výrobců či propagátorů) je to, že přinejmenším některé firmy používají při „vývoji“ a výrobě homeopatických „léků“ magii a okultismus.

S tím také souvisí poznatek, že v některých, byť poměrně málo četných případech, vedlo užívání homeopatik až do stádia duchovní svázanosti jejich uživatele. Případy méně závažných duchovních problémů ale zřejmě vyvolává užívání homeopatie poměrně často. To ostatně mohou potvrdit i z vlastní zkušenosti, neboť jsem z naivity nějakou dobu homeopatika také užíval.

Velmi oceňuji, že v oddíle 4.7. uvádí autor přehledná kritéria pro rozlišování vhodnosti homeopatie pro ty čtenáře, kteří v dané věci zatím nemají jasno. Knihu bych pak doporučil zvláště těm, kteří se dosud stále domnívají, že „kdyby to byl podvod, tak by to přece v lékárnách neprodávali“.

P. Zdeněk Sedlák

Jedinečný vzkaz

„Jsem vděčná za svého muže, když si stěžuje, že není hotová večere, protože to znamená, že je se mnou.

Za svoji dceru, když si stěžuje, že musí mýt nádobí, protože to znamená, že je doma, a ne na ulici.

Za daně, co musím platit, protože to znamená, že mám zaměstnání.

Za nepořádek, co musím uklízet po večírku, protože to znamená, že jsem byla obklopena přáteli.

Za oblečení, co je mi těsné, protože to znamená, že mám co jíst.

Za trávu, co je potřeba posekat, za okna, co se musí umýt, protože to znamená, že mám domov.

Za všechny nářky na vládu, co slyším, protože to znamená, že máme svobodu slova.

Za hromadu prádla k žehlení, protože to znamená, že mám, co na sebe.

Za budík, co brzy ráno zvoní, protože to znamená, že jsem naživu.

A konečně i za tenhle vzkaz, protože to znamená, že mám přátele, kteří na mě myslí.“

Miluji prostředí, v němž žiji. Miluji ty, s nimiž žiji. Miluji to, co dělám. Je mi s tebou dobře, Ježíši. A jdu za tebou.

(Bruno Ferrero: Hostina pro duši)

Malé katechetické okénko

Proč nás Bůh stvořil?

Začtl jsem se do nové knihy Jiřího Suchého *Klaun to zkouší znovu*. Pro někoho to možná bude překvapení, ale tento český umělec (herec, divadelní režisér, hudebník, básník, spisovatel atd.) a také katolík zabrousil v této knize už podruhé do oblasti náboženství. A na stranách 28 a 29 zápasí ve svém tázání s otázkou, která by snad měla napadnout každého, kdo se považuje za křesťana. Ta docela stěžejní otázka zní: „Proč nás vlastně Hospodin stvořil?“

Tady bych se měl omluvit a poděkovat. Omluvit se vám, čtenářům, za to, že jsem dosud v katechetickém okénku tuto otázku pomínil. A poděkovat panu Suchému, že mi ji připomněl.

Část první

Možná vás to překvapí, ale už první kapitoly Bible se nepřímou této otázky dotýkají. Pro ty, kdo se podíleli na znění knihy Genesis, totiž měla tato otázka velkou důležitost.

Podle mýtů některých náboženství, uprostřed kterých starověký Izrael žil, stvořili bohové člověka proto, aby na něj pracoval. A první kapitoly Bible nám vysvětlují, že židovská (a křesťanská) víra to vidí zcela opačně: Bůh od nás opravdu nic nepotřebuje. Naopak. Bůh stvořil a stále tvoří svět tak, aby byl darem pro člověka. Takže první kapitoly Bible jasně říkají: Bůh nás určitě nestvořil proto, že by nás k něčemu potřeboval. V Božích očích jsme vzácní a vážení jako osoby kvůli nám samotným, a ne kvůli nějakému svému výkonu.

Část druhá

Jenže taková odpověď není ani poloviční. Pojdme tedy mezi svatopisci za někým, od koho církevní otcové čerpali nejvíce.

Pojdme za evangelistou Janem. Ten v prvním listě Janově říká: „Bůh je láska“. A jsme doma. Láska dává, protože miluje. Víme, že když mezi lidmi převládne nenávisť, projeví se to ničením, bořením, destrukcí. Naopak tam, kde převládne přátelství, rodí se spolupráce, tvořivost, nové a cenné vztahy. Žádný div, že Bůh, který je naprosto dokonale laskavý, stvořil svět a v něm i člověka. Láska a tvořivost k sobě prostě patří. Stejně jako Jan píše: „Bůh je láska“, tak podobně můžeme vyslovit hluboce pravdivý výrok „Bůh je tvořivost“.

Část třetí

Možná ale namítnete, že vám ještě část odpovědi schází. Ta otázka „Proč nás Bůh stvořil?“ má totiž ještě přinejmenším jednu rovinu. A sice: „Kam máme svým životem směřovat?“. Katechismus katolické církve říká, že *Bůh nám chce dát účast na svém blaženém životě.*

Bůh je sám v sobě nekonečně dokonalý a blažený. Když nám chce dát účast na svém blaženém životě, tak to znamená, že chce, abychom byli *nesmírně šťastni*. Čím více milujeme Boha, tím větší štěstí můžeme prožívat už zde na zemi, a to opravdu nesmírné štěstí nás pak čeká

v nebi. Možná stojí za připomenutí, že tato blaženost se prožívá *ve společenství*.

No, a co máme udělat proto, abychom opravdu šťastní byli, tomu už se budeme věnovat někdy jindy.

P. Zdeněk Sedlák

Zdroj vyrovnanosti pro každého ... ZDARMA!

Vnitřní vyrovnanost, radost a pokoj nenačerpáme ani od lidí, ani z toho, co nabízí reklama. Pramení z Boha. Čím víc jsme ve spojení s Bohem, tím víc nás naplní jeho pokoj.

V Bohu je totiž nejen obrovská energie, úžasný život, ale i hluboký pokoj.

A pokaždé, když se s Bohem opravdu setkáme, něco z tohoto božského pokoje sestoupí i do našeho srdce. Věrnost a vytrvalost modlitbě je proto pro nás velkou prioritou. Vnitřní pokoj nenajdeme, trávíme-li hodiny surfování po internetu nebo v nekonečném klábosení s druhými lidmi... Tyto věci v nás mnohdy zanechávají ještě větší neklid a zmatek. Avšak tváří v tvář Ježíši najdeme vždycky právě to minimum pokoje, které potřebujeme. Stačí před Pánem spočinout jako člověk, který ve všem spoléhá na Boží milosrdenství. Stačí Bohu věnovat jen trochu času a naslouchat mu. Platí to především o modlitbě s Biblií: V životě přijdou chvíle, kdy jediné Boží slovo má dost síly a autority, aby nám pomohlo nalézt ztracený pokoj. Naše lidské rozumování na to leckdy nestačí, zatímco Boží slovo je účinné a mocné.

*zpracováno podle knížky: Philippe, Jacques,
9 dní modliteb za vnitřní pokoj, kterou vydalo Nakladatelství Paulinky.
zdroj www.pastorace.cz, vybrala Jana Vosmeková*

Modlitba nežebrá o drobné, ale žádá všechno

Promluva papeže Františka před modlitbou Anděl Páně v neděli 24. října, náměstí sv. Petra

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Evangelium dnešní liturgie vypráví o tom, jak Ježíš při odchodu z Jericha navrácí zrak Bartimaiovi, slepci, žebrajícímu u cesty (Mk 10, 46-52). Je to důležité setkání a poslední před Pánovým vjezdem do Jeruzaléma na Pesach. Bartimaios ztratil zrak, nikoli však hlas! Když uslyšel, že kolem projde Ježíš, dal se do křiku: „*Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!*“ (v. 47). A nepřestával volat. Učedníky i zástup jeho volání obtěžuje a vytýkají mu ho, aby utichl. Ovšem Bartimaios volá ještě silněji: „*Synu Davidův, smiluj se nade mnou!*“ (v. 48). Ježíš ho zaslechne a ihned se zastaví. Bůh ustavičně naslouchá volání chudého člověka a Bartimaioův hlas ho vůbec neruší. Naopak, všímá si, že je plný víry, oné víry, která se nebojí naléhat, tlouci na Boží srdce navzdory výtkám a nepochopení. Zde tkví počátek onoho zázraku. Ježíš mu totiž říká: „*Jdi, tvá víra tě zachránila*“ (v. 52).

Bartimaiova víra vysvítá z jeho modlitby, která není nesmělá, ani konvenční. Především Pána oslovuje jako „*Davidova syna*“, tedy uznává Jež za Mesiáše, Krále, který vchází do světa. A pak na něj volá důvěrně, jménem: „*Ježíši*“. Nemá z něj strach, neudrzuje odstup. Ze srdce vykřičí svou tragédií před tímto přátelským Bohem: „*Smiluj se nade mnou!*“. Opakuje jen tuto modlitbu. Neprosí ho o drobný peníz, jako to dělá s ostatními pocestnými. Od toho, který vše zmůže, žádá vše: „*Smiluj se nad mnou, nad vším tím, co jsem*“. Nežádá o milost, ale předstupuje on sám: prosí o smilování nad sebou a svým životem. Není to zanedbatelná prosba, avšak je nádherná, protože se dožaduje slitování, tedy soucitu a milosrdenství Boha, jeho něhy.

Bartimaios neužívá mnoha slov. Vyslovuje vše podstatné a svěřuje se lásce Boha, jehož zásahem může jeho život opětovně rozkvést, protože vykoná to, co je u lidí nemožné. Neprosí proto Pána o nějakou almužnu, ale vyjadřuje veškerou svou slepotu a utrpení, které přesahovaly pouhou ztrátu zraku. Nevidomost byla špičkou ledovce, ovšem v jeho srdci zajisté zely rány, ponižování, zklamané sny, omyly a výčitky. Bartimaios se modlil srdcem. Když žádáme Boha o nějakou milost,

vkládáme též do modlitby svůj vlastní životní příběh a jeho zranění, pohanu, zklamané sny, chyby a pocity viny.

„Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“ Vyslovme dnes tuto modlitbu a ptejme se sami sebe: Jak to vypadá s mou modlitbou? Je odvážná a umí dotírat jako ona Bartimaiova, dokáže se pevně chytit Pána, který prochází kolem, anebo se spokojí s tím, že mu vyšle letný formální pozdrav, když si náhodou vzpomene? Ony vlažné modlitby, které ničemu neprospívají. A dále: zaměřuje se má modlitba na podstatu, obnažuje srdce před Pánem, překládám mu příběhy a tváře ze svého života? Anebo je chudokrevná, povrchní, sestavená z rituálů, postrádajících srdce i cit? Ze živé víry pramení modlitba jdoucí od srdce, která nežebrá o drobné, neomezuje se na nároky dané chvíle. Od Ježíše, který může všechno, máme požadovat všechno, a to neodbytně, nezapomínejte na to. Ježíš se nemůže dočkat toho, až do našich srdcí vlije svou milost a radost, ovšem my bohužel zachováváme odstup, možná kvůli plachosti, anebo z lenivosti či nevěřičnosti.

Když se modlíme, mnozí z nás nevěří, že by Pán mohl učinit zázrak. Přichází mi na mysl onen příběh, který jsem viděl na vlastní oči, onoho tatínka, jemuž lékaři řekli, že jeho hospitalizovaná devítiletá dcera nepřezije noc. Tento otec nasedl na autobus a ujížděl do sedmdesát kilometrů vzdálené mariánské svatyně, která ovšem byla zavřená, a tak pevně sevřel vstupní mříž a celou noc se modlil: „Pane, zachraň ji, Pane, dej jí život“. Modlil se k Panně Marii, celou noc z hloubi srdce volal k Bohu. Když se ráno vrátil do nemocnice, našel manželku v slzách a domníval se, že dítě zemřelo. Žena mu ale řekla, že se stalo něco nepochopitelného, že se dívka podle lékařů uzdravila. Ono volání toho muže, který žádal všechno, bylo vyslyšeno Pánem, který mu toto všechno dal. Není to nějaká historka, ale skutečnost, kterou jsem prožil v předchozí diecézi. My však máme takovou odvahu v modlitbě? Toho, který nás může vším obdařit, prosme o všechno, jako Bartimaios, velký učitel modlitby. Kéž nám Bartimaios dává příklad svou konkrétní, tvrdošijnou a smělou vírou. A Panna Maria, která setrvala v modlitbách, ať nás učí, jak se k Bohu obracet celým srdcem, v důvěře, že pozorně vyslyší každou naši modlitbu.

Přeložila Jana Gruberová

<https://www.vaticannews.va/cs/papez/news/2021-10/papez-modlitba-nezebra-o-drobne-ale-zada-vsechno.html>

Výnosy účelových sbírek v naší farnosti v červenci až září 2021

Na podkladě usnesení pastorační rady uvádíme níže výnosy účelových sbírek v červenci až září tohoto roku (2021):

<i>Datum</i>	<i>Účel</i>	<i>Částka</i>
do 1.7.	pokladnička na pomoc po tornádu	3 650,-
4.7.	sbírka na pomoc po tornádu	78 204,-
25.7.	sbírka na afrického bohoslovce	12 502,-
do 27.7.	pokladnička na náklady jáhenského svěcení	4 550,-
do 2.8.	pokladnička na misie	1 908,-
do 15.8.	pokladnička na opravy kostela	12 445,-
22.8.	sbírka na opravy kostela	24 065,-
19.9.	sbírka na církevní školství	10 785,-
do 13.9.	pokladnička na misie	646,-
do 21.9.	pokladnička na Farní list	1 632,-

Bůh vám všem oplat' vaši štědrost.

P. Zdeněk Sedlák

Zklamávají nás politici, hospodářská situace, naši blízcí...

Bez ohledu na to, jak šťastně žijeme, nám stále něco chybí

Mnozí z nás zažili, že i když jsme dosáhli určitého úspěchu a štěstí, stále nám v životě něco chybí. V sedmdesátých letech minulého století Peggy Lee zpívala: „Je to vše, co existuje?“ (Is That All There is?) A v osmdesátých letech U2: „Ještě pořád jsem nenašel, co hledám“ (I Still Haven't Found What I'm Looking For). Všichni vnímáme onen nepokoj a hledá v nás pochybnost, že podstatou života je něco víc než jen přežívat ze dne na den.

Pocity neúplnosti můžou odrážet nespokojenost s naším všedním životem a poukazovat na něco, co je třeba napravit. Jenže bez ohledu na to, jak šťastně žijeme, část toho nepokoje nikdy nezmizí; odráží totiž naši touhu po Bohu. Jak napsal svatý Augustin patnáct set let před

Peggy Lee i Bonem: „Nepokojné je naše srdce, Pane, dokud nespočine v Tobě.“ Tato touha je projevem touhy lidského srdce po Bohu. Je jedním z nejhlubších způsobů, jimiž nás Bůh volá. V ozvěně našeho nepokoje slyšíme Boží hlas.

Někteří se to snaží řešit penězi, postavením či mocí

Někdy jsou tyto pocity silnější než prostá neúplnost. Je to spíš hrozivá prázdnota. Kdosi tuto prázdnotu v našich srdcích nazval „Božím otvorem“, prostorem, který může vyplnit jedině Bůh. Někteří se tento prostor snaží vyplnit penězi, postavením či mocí. Myslí si: Kdybych měl jen o trochu víc, byl bych šťastný. Lepší práce. Hezčí dům. Ale i po dosažení těchto věcí se cítí neúplní, jako kdyby se hnali po něčem, co nemůžou nikdy chytit. Ženou se vpřed, vysilují se, aby dosáhli cíle a naplnění, ale trýzní je to, že naplnění nedojdou. Dosažení celistvosti je chiméra. Zůstává s námi prázdnota.

Navzdory penězům a nejlepším oblekům jsem spokojený nebyl

Tuto zkušenost jsem získal na začátku své podnikatelské kariéry. Po ukončení studia ekonomie jsem si myslel, že až si jednou najdu dobrou práci, vložím dostatek peněz na účet v bance a zaplním si skříň elegantními obleky, budu šťastný. Navzdory práci, penězům a nejlepším oblekům, jaké jsem si mohl dovolit, jsem ale spokojený nebyl. Cosi scházelo. Trvalo mi několik let, než jsem zjistil, co to bylo.

Jedna z nejlepších úvah na toto téma pochází od Henriho Nouwena. Nouwen, holandský katolický kněz a psycholog, ve své vynikající knize *The Selfless Way of Christ* (Kristova nesobecká cesta) zkoumá neúnavné úsilí člověka zaplnit prázdnotu ve svém životě. Všimá si, že ti, kdo se ženou za jeho naplněním, předem tuší, že jejich snaha bude marná.

Úspěch, sláva, vliv, moc a peníze nám neposkytnou vnitřní radost, po kterých toužíme

Kdesi hluboko v našich srdcích už víme, že úspěch, sláva, vliv, moc

a peníze nám neposkytnou vnitřní radost a pokoj, po kterých toužíme. Někde v sobě jsme už mohli pocítit určitou závist vůči těm, kdo se zbavili všech falešných ambicí a našli naplnění ve vztahu s Bohem. Ano, kdesi v sobě jsme už mohli pocítit chuť tajemné radosti v úsměvu těch, kdo nemají co ztratit.

V úsilí zaplnit prázdnotu to někteří dotáhnou až k závislostem: k drogám, alkoholu, gamblerství, nakupování, nezřízenému sexu a přejídání. Závislosti však vedou jen k postupnému rozpadu osobnosti, větší prázdnotě, a nakonec k samotě a zoufalství.

V našich srdcích je prostor, z něhož voláme k Bohu. Prostor, ve kterém se s námi Bůh chce setkat. Naše touha zaplnit ho pochází od Boha a zaplnit ho může jedině On.

Převzato z: <https://www.vira.cz/texty/clanky/kdybych-mel-jen-o-trochu-vic-byl-bych-stastny>

Pro zasmání

Mladá dívka přijde celá zničená ze schůzky a oznámí své matce: "Tak si představ, že Jeff mě zrovna před hodinou požádal o ruku." "A proč jsi tedy tak smutná?" podivuje se matka. "Když on mi taky řekl, že je ateista. Mami, vždyť on ani nevěří, že existuje peklo." "No, víš co, vezmi si ho i tak. Mezi náma, my dvě mu ještě ukážeme, jak šeredně se mýlí."

Kněz se dostane do skluzu v modlení breviáře, ne a ne to dohnat. Jednou se modlí breviář na zahradě a v tom zafouká silný vítr. Ten mu obrátí listy breviáře o několik stran dopředu. Kněz obrátí oči k nebi a zvolá: „Díky, bez Tebe bych si netroufnul.“

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

Poděkování za úrodu

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 20. listopadu 2021

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 12 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300
webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882
Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu
farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Zdena Holcmanová, Vlasta
Jindrová – redaktoři farního listu
